

VIP SINH VIÊN

“VIP” SINH VIÊN

Nổi trội về ngoại hình, lợi thế về kinh tế cộng thêm một chút thành tích trong lĩnh vực nào đó, nhiều người trẻ đã tự coi mình là người mà “ai cũng phải ngước nhìn”. Mà quả thực, được nhiều người chú ý, ngưỡng mộ thì ai mà chẳng thích. Phải chăng vì vậy nên một số nam thanh, nữ tú đã không tiếc công, tiếc của để biến mình thành một VIP...

TỰ NÂNG MÌNH LÊN MÂY

Có thơ đăng báo từ lúc còn học cấp III, đến khi lên Hà Nội học đại học, T.V vẫn không ngừng bộc lộ khả năng. Cô xuất hiện trên nội san của trường như một gương mặt mới, thơ đăng rải rác ở một số tờ báo nhỏ... Đột nhiên, cô bỏ nguyên một học kỳ ở nhà... để làm thơ in sách! Khi xuất hiện trở lại, ai hỏi cô cũng bảo: “Minh bây giờ bận lắm, vì cộng tác với... 17 tờ báo!”. Quả thực, những người trẻ hiện nay có rất nhiều trường hợp “tài không đợi tuổi” hoặc họ có những thành công nhất định trong một lĩnh vực nào đó. Nhưng lời nói phải đi đôi với hành động và mấy ai tự dung một bước mà lên được mây. Nhiều người trẻ có suy nghĩ “mình phải tạo được một điều gì đó thật khác biệt với người khác để dễ “nổi”! L. Minh, đang là sinh viên ngành văn hóa du lịch của một trường cao đẳng tại TP.HCM. Với lợi thế về ngoại hình, cô đã được một số tạp chí tuổi teen mời làm người mẫu bìa vài lần. Từ đó, đi đâu L. Minh cũng

mang theo bộ mặt lạnh lùng, kiêu kỳ cho ra dáng “ người mẫu”. Cô ít nói, tự vạch ra một khoảng cách nhất định với người đối diện vì tự cho mình là “người của công chúng nên không được sơ suất điều gì cả”. Nhiều người thờ dài tiếc nướ vì vẻ đẹp hồn nhiên, xinh tươi, trẻ trung trước kia của L. Minh đã bị thay thế bằng những nét già dặn vốn không hợp với tuổi.

Thích tự thể hiện, thích trở thành trung tâm của vũ trụ là tâm lý thường gặp của hầu hết tuổi mới lớn. Cộng thêm những mơ mộng cùng sự ảnh hưởng từ nhiều luồng văn hóa mới mẻ, xô bồ trong và ngoài nước đã đẩy các bạn trẻ đến khát vọng muốn khẳng định mình sớm. Họ chưa đủ khôn ngoan để ý thức được chỗ đứng của bản thân nên có khi chỉ sở hữu vài tài lẻ đã ngỡ mình là “thiên tài”. Như anh chàng M. Tánh, quê ở Long An, dù không vào đại học, nhưng với duyên ăn nói ngay từ những năm cấp III đã thường được mời làm MC cho các chương trình nhỏ ở tỉnh nhà. Mon men lên thành phố học thêm được vài chiêu “ảo thuật” nhỏ, anh chàng càng ngày càng làm giá với các nhà tổ chức chương trình, bởi “đó tìm được MC nào biết thu hút khán giả nhờ các trò ảo thuật như mình!”.

CÁI GIÁ CỦA ẢO TƯỢNG

Có lẽ, những người trẻ chưa nhận thức được rằng sống trong sự ảo tưởng về

bản thân, không sớm thì muộn sẽ phải trả giá. Đến giờ, M. Tánh vẫn nhớ như in lần bị “bể mảnh” khi diễn trò ảo thuật trong một chương trình khá lớn của tỉnh. Chàng trở tài đâm cây bút xuyên qua tiền, không hiểu sao đâm rách luôn 100 USD của người khách trước cặp mắt hàng trăm khán giả. Ai đó nói rằng “tự tin là đã nắm chắc trong tay một nửa thành công”, tuy vậy kiểu tự tin thái quá, cố tình không chấp nhận khả năng thật sự của mình thì chuyện gặp rắc rối là điều dễ hiểu.

Chính một số người đã tự làm đảo lộn cuộc sống của bản thân, đã tự tạo cho mình một vỏ bọc hào nhoáng. Có thể, khi bạn khác lạ, bạn nổi bật ở một lĩnh vực nào đó, bạn sẽ được nhiều người chú ý. Và sự chú ý đó sẽ mang tính tò mò, soi mói nhiều hơn sự ngưỡng mộ nếu bạn không thật sự có tài năng và một lối sống đẹp. Như trường hợp của T. Vân, bạn bè ai cũng tiếc cho hình ảnh của một nữ sinh hồn nhiên, yêu thơ và ham viết nhưng lại lâm vào cảnh “đi gõ cửa từng nhà xuất bản xin in thơ mà không ai nhận”. Hay khi bạn bè hỏi bài viết cho các báo thì cô ầm a ầm ó đánh trống lảng vì thực ra, cô chỉ cộng tác cho đúng một tờ báo địa phương...

>> NHÂN SINH